

[Forsvarsministeren.]

hvor man må være interesseret i at fastholde en så ensartet linje for styrkens opstilling, som nu kan være ønskelig.

Det ærede medlem hr. Østergaard mente, at denne folketingsbeslutning nok gav regeringen beføjelser til i givet fald at udsende en sådan styrke, men mente samtidig, at der måtte en folketingsbeslutning til i hvert enkelt tilfælde. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var inde på den samme tankegang, men mente, at det ikke var nogen forudsætning, at folketetinget tog beslutning hver gang, men fremsatte det ønske, at det blev drøftet i det udenrigspolitiske nævn i hvert enkelt tilfælde. Jeg vil gerne sige, at det foreliggende forslag til beslutning, når det er vedtaget af folketetinget, giver regeringen de fornødne beføjelser til i en given situation at vurdere en anmodning og at beslutte at afsende en styrke, men det er naturligvis lige så givet, at regeringen i hvert enkelt tilfælde vil drøfte sagen med folketingets partier i det udenrigspolitiske nævn. Hvorvidt der i særlige tilfælde skulle være anledning til at tage spørgsmålet op til behandling i folketetinget, vil naturligvis helt stå åbent.

Til det ærede medlem fru Else-Merete Ross, der rejste en række spørgsmål, kan jeg ganske kort bemærke, at styrken opstilles som en militær enhed og først og fremmest til løsning af visse, skal vi sige uroligheder af mere militær karakter. Jeg skal ikke udelukke den mulighed, at styrken også vil kunne sættes ind i katastrofesituationer.

Jeg har allerede nævnt spørgsmålet om den forskel, der har gjort sig gældende mellem Norges 1250 og Danmarks 950 mand, og skal ikke yderligere komme ind på dette spørgsmål.

Vi har til hensigt ved opstillingen af disse styrker at rekruttere i forbindelse med hjemsendelse af personel. For det første har vi herved en garanti for, at vi får folk, der er så ensartede i deres uddannelse som vel muligt, folk, der for nylig har gennemgået en uddannelse, som ikke behøver nogen særlig udpræget vedligeholdelse i det første års tid, og hvor man har mulighed for at fastholde et personel, som i hvert fald inden for et år ikke taber så meget af deres

uddannelse, at de vil være mindreværdige ved udsendelsen af en militær enhed.

Med hensyn til spørgsmålet om omkostningerne vil jeg gerne sige, at ved forsvarsforliget i 1960 blev der opstillet en målsætning om så og så mange enheder, så og så store styrker, og opretholdelsen eller udfyldelsen af de rammer, som således blev opstillet, omfattede dels spørgsmålet om driften, dels spørgsmålet om anskaffelse af materiel. De rammer, der blev opstillet ved forsvarsforliget i 1960, er nok udfyldt, men ikke med materiel, og det vil sige, at der går stadig væk et stykke tid, før man kan sige, at den målsætning, der blev opstillet i forbindelse med forsvarsforliget, i alle henseender er opfyldt. Ud fra dette synspunkt har vi ikke fundet det rigtigt at tage af forsvarsrets almindelige driftsmidler til oprettelse af denne permanente FN-styrke. Jeg kan forsikre det ærede medlem fru Else-Merete Ross, at hvad der kan gøres for at gennemføre en effektiv organisation med besparelser for øje, bliver gjort, men jeg erindr om, at det allerede ved forsvarsforliget var en forudsætning for fremskaffelsen af de fornødne midler, at en omfattende rationalisering blev gennemført, og en yderligere rationalisering tror jeg ikke vil være mulig på nuværende tidspunkt.

Jeg tror ikke, jeg behøver at komme dybere ind på de rejste spørgsmål. Jeg vil som sagt være villig til i et folketingsudvalg at gennemgå alle de spørgsmål, man måtte have ønske om fra medlemmernes side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Søgaard: Jeg foreslår, at sagen henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Efter at folketingsmand Kai Jensen er afgået ved døden, har vedkommende gruppe